

**RADA MIEJSKA  
W ROGOŹNIE**

data  
wpl. 20-11-2021

L. Dz. ....  
Ilość ark. .... Podpis .....

**Kancelaria Adwokacka  
Sławomir Szczęsny  
adwokat**

61-757 Poznań, ul. Garbary 95/B88  
tel./fax 8519924, 8516057

**URZĄD MIEJSKI  
W ROGOŹNIE  
KANCELARIA**

Data  
wpl. 22 LIS. 2021

L. Dz. 15000  
Ilość ark. 24 Podpis

31.11.21  
23-11-21

Poznań, dnia 8 listopada 2021 r.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny  
w Poznaniu**

za pośrednictwem

**Rady Miejskiej w Rogoźnie  
ul. Nowa 2  
64-610 Rogoźno**

**Skarżący:** A. [redacted] i M. [redacted]  
ul. [redacted]  
[redacted]

reprezentowani przez  
adw. Sławomira Szczęsnego  
Kancelaria Adwokacka  
ul. Garbary 95/B88  
61-757Poznań

**Organ:** Rada Miejska w Rogoźnie  
ul. Nowa 2  
64-610 Rogoźno

**SKARGA**

Działając w imieniu skarżących Państwa A. [redacted] i M. [redacted], załączając przy niniejszym udzielone mi pełnomocnictwo, na podstawie art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym oraz art. 50, art. 51, art. 52, art. 53 § 2 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, zaskarżam w całości uchwałę Rady Miejskiej w Rogoźnie Nr LIV/514/2021 z dnia 29 września 2021 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania

przestrzennego na obszarze części miejscowości Rożnowice., opublikowaną w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego, dnia 13 października 2021 r., poz. 7611.

Z uwagi na powyższe wnoszę o:

1. na podstawie art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (dalej: u.p.z.p.) oraz art. 94 w związku z art. 101 ust. 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym oraz art. 147 ust. 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi **wnoszę o stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały, ewentualnie o stwierdzenie jej niezgodności z prawem,**
2. zasądzenie na rzecz skarżących kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Zaskarżonej uchwale zarzucam:

- a) istotne naruszenie art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w zw. z art. 72 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy prawo ochrony środowiska poprzez nie uwzględnienie, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego winien zapewnić warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalnej gospodarki zasobami środowiska, w szczególności uwzględniać obszary występowania złóż kopalin oraz obecnych i przyszłych potrzeb eksploatacji tych złóż, a także brak ustalenia programu rozsądnego gospodarczego wykorzystania kopalin;
- b) naruszenie art. 1 ust. 2 pkt 6 i ust. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym poprzez nieuwzględnienie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego walorów ekonomicznych przestrzeni oraz nieuwzględnienie przy ustalaniu przeznaczenia terenu i potencjalnego sposobu zagospodarowania i korzystania z działki analiz ekonomicznych;
- c) naruszenie art. 125 i art. 126 ust. 1 ustawy o ochronie środowiska w zw. z art. 104 ust. 4 Prawa geologicznego i górniczego, poprzez niezapewnienie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego racjonalnego wydobywania i zagospodarowania kopalin, a nadto uniemożliwienie wykonywania działalności określonej w koncesji.

## Uzasadnienie

A [REDACTED] i M [REDACTED] D [REDACTED] są właścicielami nieruchomości o numerach ksiąg wieczystych: [REDACTED] (dz. Nr 210/2, 210/3, 210/4, 210/5, 217/4, 217/5), [REDACTED] (dz. Nr 217/2), [REDACTED] (dz. Nr 223), [REDACTED] (dz. Nr 370/1, 370/2, 370/3, 370/4, 370/5, 370/6). Na terenach wskazanych działek udokumentowane są złoża kruszywa naturalnego nr 18483 „Jaracz MD” oraz nr 7596 „Jaracz II”. Uchwałą nr LIV/514/2021 z dnia 29 września 2021 r. Rada Miejska w Rogoźnie uchwaliła miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla ww. działek.

W pierwszej kolejności podkreślenia wymaga, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego został wywołany wyłącznie na obszarze części miejscowości Rożnowice, tj. dla działek należących do A [REDACTED] i M [REDACTED] D [REDACTED]. Pozostałe działki znajdujące się w bezpośrednim sąsiedztwie nie zostały objęte planem. Pani A [REDACTED] D [REDACTED] od 2005r. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą „Żwirownia Dolata” „Beton Dolata”, której przedmiotem jest wydobywanie kopalin ze złóż. Państwo [REDACTED] zakupili przedmiotowe działki z zamiarem prowadzenia tam działalności gospodarczej w postaci wydobywania kopalin. Wskazać należy, że uchwalony plan zagospodarowania przestrzennego uniemożliwia działalność wydobywczą, albowiem przeznaczenie terenu określono jako rolnicze, zgodnie ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy. Nie bez znaczenia pozostaje fakt, że skarżący ponieśli znaczne koszty związane z udokumentowaniem złoża, w tym koszty sporządzenia i zatwierdzenia dokumentacji przez organy geologiczne, a także koszty badań złoża. Nadto, wskazać należy, że zgodnie z treścią art. 95 ust. 1 ustawy prawo geologiczne i górnictwo udokumentowane złoża kopalin, w celu ich ochrony ujawnia się w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz planach zagospodarowania przestrzennego województwa. Natomiast ust. 2 w/w przepisu ustawy stanowi, że w terminie do 2 lat od dnia zatwierdzenia dokumentacji geologicznej przez właściwy organ administracji geologicznej obszar udokumentowanego złoża kopaliny obowiązkowo wprowadza się do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

Mając na względzie powyższe stwierdzić należy, że skarżący mają interes prawny w zaskarżeniu uchwały jako właściciele działek, których dotyczy uchwalony plan. Regulacje sporządzonego planu odnoszą się do konkretnych działek, w ten sposób, że uniemożliwiają eksploatację udokumentowanych złóż kopalin z uwagi na określone w planie przeznaczenie nieruchomości, tym samym eliminując możliwość prowadzenia przez skarżących działalności gospodarczej na ww. nieruchomościach. Co więcej, wnioskować należy, że skoro wywołanie planu nastąpiło tylko dla tych konkretnych działek, to celem działania organu było uniemożliwienie wydobycia znajdujących się na nich złóż, a nie ochrona i ukształtowanie ładu przestrzennego. Nadto, wskazać należy, że organy uchwalając plany zagospodarowania przestrzennego winny kierować się ładem przestrzennym oraz zrównoważonym rozwojem. Wobec powyższego stwierdzić należy, że skarżący posiadają indywidualny interes prawny. Przyjęcie w planie rozwiązania polegającego na przeznaczeniu nieruchomości jako teren rolniczy, skutkuje tym, że skarżący nie mają możliwości eksploatacji tych terenów w sytuacji prowadzenia w tym zakresie od wielu lat działalności gospodarczej. Stanowi to niewątpliwe ograniczenie prawa własności. Mając na względzie powyższe stwierdzić należy, że zaskarżona uchwała narusza interes prawny skarżących.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest podstawowym aktem planistycznym gminy, wyrażającym założenia polityki przestrzennej gminy. Co do zasady jego sporządzenie jest fakultatywne, chyba że obowiązek taki wynika z przepisów szczególnych. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego niesie ze sobą szereg skutków zarówno prawnych, ekonomicznych, środowiskowych jak i społecznych. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego ma służyć kształtowaniu polityki przestrzennej uwzględniając przy tym wszelkie istniejące uwarunkowania – w tym związane z obecnością złóż. W planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się także prawo własności jako wartość chronioną konstytucyjnie. Organ ustalając sposób zagospodarowania terenu i korzystania z niego winien wziąć pod uwagę zarówno interes publiczny, jak i interes prywatny.

Wskazać również należy, iż przepisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym regulują zasady planowania przestrzennego w zakresie złoża kopalin wyłącznie przez odwołanie się do odrębnych ustaw, w szczególności do ustawy Prawo

ochrony środowiska oraz ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. Szczegółowe zasady gospodarowania złożem kopaliny i związanej z eksploatacją złoża ochrony środowiska określają przepisy ustawy Prawo geologiczne i górnicze. Co istotne, a co należy zaznaczyć już na wstępie – przepisy powołanej ustawy nie przyznają kompetencji organowi uchwałodawczemu gminy do decydowania o sposobie racjonalnego gospodarowania złożem kopaliny.<sup>1</sup>

Przechodząc do uzasadnienia powołanych zarzutów, wskazać należy, iż zgodnie z treścią art. 72 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy prawo ochrony środowiska w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego zapewnia się warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę zasobami środowiska, w szczególności przez ustalanie programów racjonalnego wykorzystania powierzchni ziemi, w tym na terenach eksploatacji złóż kopalin i racjonalnego gospodarowania gruntami oraz uwzględnianie obszarów występowania złóż kopalin oraz obecnych i przyszłych potrzeb eksploatacji tych złóż. Mając na uwadze treść przywołanego przepisu stwierdzić należy, że pierwszym z obligatoryjnych elementów wymienionych w ust. 1 to program racjonalnego wykorzystania powierzchni ziemi. Drugi element dotyczy uwzględniania obszarów występowania złóż kopalin oraz obecnych i przyszłych potrzeb eksploatacji złóż. Kopaliny, należące do nieodnawialnych zasobów środowiska przyrodniczego, podlegają ochronie polegającej na racjonalnym gospodarowaniu ich zasobami oraz kompleksowym wykorzystaniu. Zasada racjonalnej gospodarki złożem kopaliny stanowi jeden z głównych nakazów kierowanych do adresatów przepisów dotyczących złóż kopalin. Zgodnie z wymogami ochrony środowiska eksploatację kopalin prowadzi się w sposób gospodarczo uzasadniony, przy zastosowaniu środków ograniczających szkody w środowisku (art. 126 ust. 1 ustawy o ochronie środowiska). Kształtowanie warunków racjonalnej gospodarki złożami zaczyna się już na etapie prac poszukiwawczych i trwa miejscami aż do likwidacji zakładu górniczego włącznie. Istotnym jest również fakt, że proces ustalania „racjonalności” dokonywany jest na etapie postępowania w sprawie udzielenia koncesji na wydobycie kopalin. W postępowaniu tym następują ustalenia w zakresie: racjonalnego gospodarowania złożem; minimalnego zakresu prac górniczych; przestrzeni w granicach, w których ma być wykonywana działalność; rodzaju działalności, na którą ma być udzielona koncesja; technicznych

---

<sup>1</sup> Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 1 października 2021 r., sygn. akt II OSK 3282/18, niepubl.

możliwości wykonywania działalności w zakresie wydobywania węglowodorów ze złóż; a przede wszystkim sposobu zamierzonego wydobycia i minimalnego stopnia wykorzystania zasobów złoża oraz przedsięwzięcia niezbędnego w zakresie racjonalnej gospodarki złożem. Pod tym kryje się cel wynikający z art. 125 ustawy o ochronie środowiska. Ponadto, zgodnie z art. 104 ust. 4 pkt 1 Prawa geologicznego i górniczego to plan miejscowy ma być gwarantem wykonywania działalności określonej w koncesji. To koncesja określa sposób racjonalnego wykorzystania złoża. W tym zakresie art. 95 ust. 1 ww. ustawy nie zawiera żadnego wyjątku. Plan miejscowy ma wyłącznie ujawnić istnienie takiego złoża celem jego ochrony. Ochrony tej nie można utożsamiać z możliwością decydowania przez organ uchwałodawczy gminy o sposobie racjonalnego wykorzystania złoża. To przepis art. 104 Prawa geologicznego i górniczego stanowią odrębne unormowanie w rozumieniu art. 15 ust. 2 pkt 7 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, na podstawie którego określa się sposób zagospodarowania terenów górniczych, z tymże obowiązkowo plan powinien m.in. zapewnić integrację wszelkich działań podejmowanych w granicach terenu górniczego w celu wykonywania działalności określonej w koncesji. Zatem tylko w reakcji na ustaloną w koncesji racjonalną gospodarkę złożem, w tym technikę wydobycia, plan miejscowy może odwoływać się do takiej „racjonalności”. Samodzielnie lub w oderwaniu od takich ustaleń organu koncesyjnego nie można tworzyć żadnych ograniczeń, w tym przez wykluczenie możliwości prowadzenia powierzchniowej eksploatacji kopalni na podstawie art. 15 ust. 2 pkt 9 oraz art. 14 ust. 8 i art. 20 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Te bowiem przepisy przyznają kompetencję do określenia szczegółowych warunków zagospodarowania terenu, które to warunki powinny być zgodne z Prawem geologicznym i górnicznym. W odniesieniu do art. 15 ust. 2 pkt 9 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym normy zawarte w art. 104 ust. 4 i 5 Prawa geologicznego i górniczego stanowią doprecyzowanie tego w jaki sposób plan miejscowy powinien formułować postanowienia względem obszaru i terenu górniczego, a więc także w odniesieniu do celu ustawy jakim jest ochrona złoża kopaliny. Dlatego szczegółowe warunki zagospodarowania konkretnego terenu powinny uwzględniać istnienie złoża tak aby możliwa była jego eksploatacja także w przyszłości.<sup>2</sup>

W kontekście powyższego, zaznaczyć należy, że jakkolwiek w zaskarżonej uchwale znalazła się krótka wzmianka o istnieniu udokumentowanego złoża kruszywa naturalnego

---

<sup>2</sup> Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 1 października 2021 r., sygn. akt II OSK 3282/18, niepubl.

nr 18483 „Jaracz [REDAKTOWANE]” oraz nr 7596 „Jaracz II” (vide: §8 ust. 8 uchwały), to jednak brak jest odniesienia się do obecnych i przyszłych potrzeb eksploatacji i programu racjonalnego wykorzystania powierzchni ziemi. Możliwość eksploatacji złóż winna być przeanalizowana przez organ przyjmujący dokument planistyczny, czego w niniejszej sprawie zabrakło. Brak jakiegokolwiek zapisu dotyczącego możliwości zagospodarowania złoża, prowadzi do wniosku, iż celem działania organu uchwalającego miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, ochrona wartości środowiska, przyrody i krajobrazu oraz zasad kształtowania krajobrazu, lecz uniemożliwienie prowadzenia wydobycia złóż przez skarżących. Zauważyć należy, że w planie czy w uzasadnieniu uchwały nie umieszczono jakiegokolwiek informacji o prowadzonej przez właściciela działki, której plan dotyczy, działalności gospodarczej polegającej na wydobywaniu kopalin.

Istotnym także jest, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego został wywołany tylko dla tych konkretnych działek. Przyjęte w planie rozwiązania są dowolne i pozbawione merytorycznego uzasadnienia. Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego winny uwzględniać wszelkie występujące uwarunkowania, w tym istniejące złoża kopalin. Natomiast wywoływanie planu tylko dla terenu kilku działek, na których udokumentowano złoża, ewidentnie służy uniemożliwieniu ich wydobycia, a tym samym prowadzenia przez skarżących działalności gospodarczej na w/w nieruchomościach.

Wskazać również należy, iż art. 1 ust. 2 pkt 6 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wymaga uwzględnienia w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego walorów ekonomicznych przestrzeni. Fakt ujawnienia złóż kopalin w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego znajdujących się na działkach skarżących, których to działek plan dotyczy, definiuje potencjał ekonomiczny tych nieruchomości, którego organ w ogóle nie uwzględnił. W odniesieniu do planu miejscowego stwierdzić należy, że przestrzeń, która podlega regulacji planu jest ściśle określona i ograniczona, co skutkuje, że powinna być analizowana zarówno w aspekcie planistycznym, jak i jej zagospodarowania, z zachowaniem reguł, które mają zastosowanie w mechanizmach ekonomicznych. Określony teren powinien być zawsze optymalnie wykorzystany na zamierzone cele. Jakkolwiek ustawodawca w powołanym przepisie nakazuje uwzględnienie również innych wartości, to żadnej z nich nie daje pierwszeństwa, nakazuje ich wszystkich uwzględnienia, poszukiwania pewnego kompromisu w konkretnej rozpoznawanej sprawie.

Zasada kształtowania polityki przestrzennej w oparciu o ład przestrzenny i zrównoważony rozwój nie może uzasadniać, wprowadzenie całkowitego zakazu wykorzystania znajdujących się na tych terenach złóż kopalin, przy jednoczesnym braku należytej oceny i wyważenia wymagań z art. 1 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.<sup>3</sup> Tymczasem Rada Miejska w Rogoźnie poprzestała na wprowadzeniu do planu miejscowego złóż kopalin i nie wskazała kierunków ich zagospodarowania, w szczególności tego, że obszary, na których się one znajdują, mają być przeznaczone na działalność wydobywczą. Brak jest również uwzględnienia obecnych i przyszłych potrzeb eksploatacji ujawnionych złóż kopalin. Wydobywanie kopalin ze złóż może nastąpić wyłącznie w miejscu naturalnego ich występowania, nierzadko pozostając w kolizji z wcześniejszym sposobem wykorzystania terenu, zwłaszcza z interesami podmiotów użytkujących położone tam lub w sąsiedztwie nieruchomości. Niemniej ujawnione złoża kopalin stają się tylko jednym z uwarunkowań zagospodarowania terenu, choć niewątpliwie bardzo istotnym, które należy wziąć pod uwagę podczas wyznaczania kierunków zagospodarowania, jakie będzie zmierzało do usunięcia lub przynajmniej złagodzenia kolizji, poprzez możliwe wyważenie tych sprzecznych interesów.<sup>4</sup>

Reasumując stwierdzić należy, że zaskarżona uchwała nie może się ostać. Skarżący słusznie podnoszą, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego został uchwalony w celu uniemożliwienia prowadzenia działalności wydobywczej przez skarżących, co jest niezgodne z istotą sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Co więcej, uchwalony plan nie uwzględnia walorów ekonomicznych – wpływów do budżetu, które niewątpliwie można by uzyskać z tytułu prowadzenia działalności wydobywczej, gdyby zmieniono przeznaczenie terenu i umożliwiono wydobywanie udokumentowanych złóż.

Z uwagi na powyższe wnoszę i wywodzę jak w *petitum*.

Sławomir Bzyczny  
adwokat

<sup>3</sup> Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 1 października 2021 r., sygn. akt II OSK 3282/18, niepubl.  
<sup>4</sup> Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 1 października 2021 r., sygn. akt II OSK 3282/18, niepubl.



**Załączniki:**

- 1) pełnomocnictwo,
- 2) dowód uiszczenia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa,
- 3) opłata 300 zł
- 4) odpis skargi wraz z załącznikami.

Powszechna Kasa Oszczędności Bank Polski SA  
www.pkobp.pl • tel. 800 302 302 lub +48 (81) 535 60 60\*\*/\*\*  
\* informacje są dostępne po poprawnym zalogowaniu w serwisie telefonicznym  
\*\* opłata zgodna z taryfą operatora



Bank Polski

właściciel: [REDACTED]  
data wydruku: 2021-11-15 g.11:26

### Przelew z rachunku Szczegóły transakcji zleconej do realizacji

|                |   |
|----------------|---|
| Numer rachunku | [REDACTED] 8  |
| Data waluty    | 2021-11-15  |
| Data operacji  | 2021-11-15  |
| Opis           | Rachunek odbiorcy :<br>17 1010 1469 0018 5022 3100 0000<br>Odbiorca :<br>WOJEWÓDZKI SĄD ADMINISTRACYJNY<br>Tytuł : OPŁATA OD SKARGI NA UCHWAŁĘ RADY MIEJSKIEJ W ROGOŹNIE NR<br>IIV/514/2021 Z DNIA 29 WRZESZNIA 2021 R. |
| Typ transakcji | Przelew z rachunku  |
| Kwota          | -300,00 PLN   |

# Sławomir Szczęsny

adwokat

Kancelaria Adwokacka - 61-757 Poznań, ul. Garbary 95/ B 88  
tel. (61) 851 99 24, (61) 853 04 67

---

## PEŁNOMOCNICTWO

Ustanawiam adwokata Sławomira Szczęsnego, Kancelaria Adwokacka w Poznaniu, ul. Garbary 95/ B 88, 61-757 Poznań, moim pełnomocnikiem do reprezentowania przed Sądami Administracyjnymi oraz organami administracji publicznej w sprawie:

dotyczącej skargi na uchwałę Rady Miejskiej w Rogoźniku Nr. LIV/1514/2021 z 21.09.2021.

Pełnomocnictwo obejmuje wnoszenie pism, odwołań, skarg, skarg kasacyjnych. *pełnomocnictwo w tym zakresie*

)  
)

*[Signature]*  
[Redacted]  
[Redacted]

Ul. Stanisława Żaryna 2A  
02-593 Warszawa  
www.bankmillennium.pl

**Potwierdzenie wykonania operacji**

|                                 |   |
|---------------------------------|---|
| <b>Dzienny numer transakcji</b> | 3   |
| <b>Data księgowania</b>         | 2021-11-18  |
| <b>Data waluty</b>              | 2021-11-18  |
| <b>Z rachunku</b>               | 5511602202000000215352715   |
| <b>Kwota zaksięgowana</b>       | -17,00 PLN  |
| <b>Nadawca</b>                  | KANCELARIA ADWOKACKA SŁAWOMIR SZCZĘ<br>SNY<br>UL GARBARY 95MB 88<br>61-757 POZNAŃ |
| <b>Na rachunek</b>              | 94102040270000160212620763  |
| <b>Nazwa Banku</b>              | PKOBP Oddział 1 w Poznaniu  |
| <b>Kwota transakcji</b>         | 17,00 PLN   |
| <b>Odbiorca</b>                 | Urząd Miasta Poznania<br>Plac Kolegiacki 17<br>61-841 Poznań                      |
| <b>Rodzaj operacji</b>          | PRZELEW DO INNEGO BANKU   |
| <b>Tytuł operacji</b>           | opłata skarbową od pełnomocnictwa   |

**Data wystawienia dokumentu:** 2021-11-18

Potwierdzenie wykonania operacji zostało wygenerowane elektronicznie i nie wymaga podpisu ani stempła.  
Dokument został sporządzony na podstawie art. 7 Ustawy Prawo Bankowe (Dz.U.Nr 140 z 1997 roku, poz. 939 z późniejszymi zmianami).

Bank Millennium S.A. z siedzibą w Warszawie, ul. Stanisława Żaryna 2A, 02-593 Warszawa, wpisany pod nr KRS 000010186 do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy, XIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego, o numerze identyfikacji podatkowej (NIP) - 526-021-29-31 i kapitale zakładowym całkowicie wpłaconym w wysokości 1.213.116.777,00 złotych.

**Kancelaria Adwokacka**  
**Sławomir Szczęsny**  
**adwokat**  
61-757 Poznań, ul. Garbary 95/B88  
tel./fax 8519924, 8516057

---

Poznań, dnia 8 listopada 2021 r.

**Wojewódzki Sąd Administracyjny**  
**w Poznaniu**

za pośrednictwem

**Rady Miejskiej w Rogoźnie**  
**ul. Nowa 2**  
**64-610 Rogoźno**

**Skarżący:** Ag [redacted] i M [redacted] D [redacted]  
ul. [redacted]  
62-070 [redacted]

reprezentowani przez

adw. Sławomira Szczęsnego  
Kancelaria Adwokacka  
ul. Garbary 95/B88  
61-757Poznań

**Organ:** Rada Miejska w Rogoźnie  
ul. Nowa 2  
64-610 Rogoźno

## SKARGA

Działając w imieniu skarżących [redacted] załączając przy niniejszym udzielone mi pełnomocnictwo, na podstawie art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym oraz art. 50, art. 51, art. 52, art. 53 § 2 i art. 54 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, zaskarżam w całości uchwałę Rady Miejskiej w Rogoźnie Nr LIV/514/2021 z dnia 29 września 2021 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania

przestrzennego na obszarze części miejscowości Rożnowice., opublikowaną w Dzienniku Urzędowym Województwa Wielkopolskiego, dnia 13 października 2021 r., poz. 7611.

Z uwagi na powyższe wnoszę o:

1. na podstawie art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (dalej: u.p.z.p.) oraz art. 94 w związku z art. 101 ust. 4 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym oraz art. 147 ust. 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi **wnoszę o stwierdzenie nieważności zaskarżonej uchwały, ewentualnie o stwierdzenie jej niezgodności z prawem,**
2. zasądzenie na rzecz skarżących kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Zaskarżonej uchwale zarzucam:

- a) istotne naruszenie art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym w zw. z art. 72 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy prawo ochrony środowiska poprzez nie uwzględnienie, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego winien zapewnić warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalnej gospodarki zasobami środowiska, w szczególności uwzględniać obszary występowania złóż kopalin oraz obecnych i przyszłych potrzeb eksploatacji tych złóż, a także brak ustalenia programu rozsądnego gospodarczego wykorzystania kopalin;
- b) naruszenie art. 1 ust. 2 pkt 6 i ust. 3 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym poprzez nieuwzględnienie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego walorów ekonomicznych przestrzeni oraz nieuwzględnienie przy ustalaniu przeznaczenia terenu i potencjalnego sposobu zagospodarowania i korzystania z działki analiz ekonomicznych;
- c) naruszenie art. 125 i art. 126 ust. 1 ustawy o ochronie środowiska w zw. z art. 104 ust. 4 Prawa geologicznego i górniczego, poprzez niezapewnienie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego racjonalnego wydobywania i zagospodarowania kopalin, a nadto uniemożliwienie wykonywania działalności określonej w koncesji.

## Uzasadnienie

\_\_\_\_\_ są właścicielami nieruchomości o numerach ksiąg wieczystych: \_\_\_\_\_ (dz. Nr 210/2, 210/3, 210/4, 210/5, 217/4, 217/5), \_\_\_\_\_ (dz. Nr 217/2), \_\_\_\_\_ (dz. Nr 223), \_\_\_\_\_ (dz. Nr 370/1, 370/2, 370/3, 370/4, 370/5, 370/6). Na terenach wskazanych działek udokumentowane są złoża kruszywa naturalnego nr 18483 „\_\_\_\_\_” oraz nr 7596 „Jaracz II”. Uchwałą nr LIV/514/2021 z dnia 29 września 2021 r. Rada Miejska w Rogoźnie uchwaliła miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego dla ww. działek.

W pierwszej kolejności podkreślenia wymaga, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego został wywołany wyłącznie na obszarze części miejscowości Rożnowice, tj. dla działek należących do A\_\_\_\_\_. Pozostałe działki znajdujące się w bezpośrednim sąsiedztwie nie zostały objęte planem. Pani \_\_\_\_\_ od 2005r. prowadzi działalność gospodarczą pod nazwą „Żwirownia \_\_\_\_\_” „\_\_\_\_\_”, której przedmiotem jest wydobywanie kopalin ze złóż. Państwo \_\_\_\_\_ zakupili przedmiotowe działki z zamiarem prowadzenia tam działalności gospodarczej w postaci wydobywania kopalin. Wskazać należy, że uchwalony plan zagospodarowania przestrzennego uniemożliwia działalność wydobywczą, albowiem przeznaczenie terenu określono jako rolnicze, zgodnie ze studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy. Nie bez znaczenia pozostaje fakt, że skarżący ponieśli znaczne koszty związane z udokumentowaniem złoża, w tym koszty sporządzenia i zatwierdzenia dokumentacji przez organy geologiczne, a także koszty badań złoża. Nadto, wskazać należy, że zgodnie z treścią art. 95 ust. 1 ustawy prawo geologiczne i górnicze udokumentowane złoża kopalin, w celu ich ochrony ujawnia się w studiach uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gmin, miejscowych planach zagospodarowania przestrzennego oraz planach zagospodarowania przestrzennego województwa. Natomiast ust. 2 w/w przepisu ustawy stanowi, że w terminie do 2 lat od dnia zatwierdzenia dokumentacji geologicznej przez właściwy organ administracji geologicznej obszar udokumentowanego złoża kopaliny obowiązkowo wprowadza się do studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy.

Mając na względzie powyższe stwierdzić należy, że skarżący mają interes prawny w zaskarżeniu uchwały jako właściciele działek, których dotyczy uchwalony plan. Regulacje sporządzonego planu odnoszą się do konkretnych działek, w ten sposób, że uniemożliwiają eksploatację udokumentowanych złóż kopalin z uwagi na określone w planie przeznaczenie nieruchomości, tym samym eliminując możliwość prowadzenia przez skarżących działalności gospodarczej na ww. nieruchomościach. Co więcej, wnioskować należy, że skoro wywołanie planu nastąpiło tylko dla tych konkretnych działek, to celem działania organu było uniemożliwienie wydobycia znajdujących się na nich złóż, a nie ochrona i ukształtowanie ładu przestrzennego. Nadto, wskazać należy, że organy uchwalając plany zagospodarowania przestrzennego winny kierować się ładem przestrzennym oraz zrównoważonym rozwojem. Wobec powyższego stwierdzić należy, że skarżący posiadają indywidualny interes prawny. Przyjęcie w planie rozwiązania polegającego na przeznaczeniu nieruchomości jako teren rolniczy, skutkuje tym, że skarżący nie mają możliwości eksploatacji tych terenów w sytuacji prowadzenia w tym zakresie od wielu lat działalności gospodarczej. Stanowi to niewątpliwe ograniczenie prawa własności. Mając na względzie powyższe stwierdzić należy, że zaskarżona uchwała narusza interes prawny skarżących.

Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego jest podstawowym aktem planistycznym gminy, wyrażającym założenia polityki przestrzennej gminy. Co do zasady jego sporządzenie jest fakultatywne, chyba że obowiązek taki wynika z przepisów szczególnych. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego niesie ze sobą szereg skutków zarówno prawnych, ekonomicznych, środowiskowych jak i społecznych. Miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego ma służyć kształtowaniu polityki przestrzennej uwzględniając przy tym wszelkie istniejące uwarunkowania – w tym związane z obecnością złóż. W planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się także prawo własności jako wartość chronioną konstytucyjnie. Organ ustalając sposób zagospodarowania terenu i korzystania z niego winien wziąć pod uwagę zarówno interes publiczny, jak i interes prywatny.

Wskazać również należy, iż przepisy ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym regulują zasady planowania przestrzennego w zakresie złoża kopaliny wyłącznie przez odwołanie się do odrębnych ustaw, w szczególności do ustawy Prawo



ochrony środowiska oraz ustawy – Prawo geologiczne i górnicze. Szczegółowe zasady gospodarowania złożem kopaliny i związanej z eksploatacją złoża ochrony środowiska określają przepisy ustawy Prawo geologiczne i górnicze. Co istotne, a co należy zaznaczyć już na wstępie – przepisy powołanej ustawy nie przyznają kompetencji organowi uchwałodawczemu gminy do decydowania o sposobie racjonalnego gospodarowania złożem kopaliny.<sup>1</sup>

Przechodząc do uzasadnienia powołanych zarzutów, wskazać należy, iż zgodnie z treścią art. 72 ust. 1 pkt 1 i 2 ustawy prawo ochrony środowiska w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego zapewnia się warunki utrzymania równowagi przyrodniczej i racjonalną gospodarkę zasobami środowiska, w szczególności przez ustalanie programów racjonalnego wykorzystania powierzchni ziemi, w tym na terenach eksploatacji złóż kopalin i racjonalnego gospodarowania gruntami oraz uwzględnianie obszarów występowania złóż kopalin oraz obecnych i przyszłych potrzeb eksploatacji tych złóż. Mając na uwadze treść przywołanego przepisu stwierdzić należy, że pierwszym z obligatoryjnych elementów wymienionych w ust. 1 to program racjonalnego wykorzystania powierzchni ziemi. Drugi element dotyczy uwzględniania obszarów występowania złóż kopalin oraz obecnych i przyszłych potrzeb eksploatacji złóż. Kopaliny, należące do nieodnawialnych zasobów środowiska przyrodniczego, podlegają ochronie polegającej na racjonalnym gospodarowaniu ich zasobami oraz kompleksowym wykorzystaniu. Zasada racjonalnej gospodarki złożem kopaliny stanowi jeden z głównych nakazów kierowanych do adresatów przepisów dotyczących złóż kopalin. Zgodnie z wymogami ochrony środowiska eksploatację kopalin prowadzi się w sposób gospodarczo uzasadniony, przy zastosowaniu środków ograniczających szkody w środowisku (art. 126 ust. 1 ustawy o ochronie środowiska). Kształtowanie warunków racjonalnej gospodarki złożami zaczyna się już na etapie prac poszukiwawczych i trwa miejscami aż do likwidacji zakładu górniczego włącznie. Istotnym jest również fakt, że proces ustalania „racjonalności” dokonywany jest na etapie postępowania w sprawie udzielenia koncesji na wydobycie kopalin. W postępowaniu tym następują ustalenia w zakresie: racjonalnego gospodarowania złożem; minimalnego zakresu prac górniczych; przestrzeni w granicach, w których ma być wykonywana działalność; rodzaju działalności, na którą ma być udzielona koncesja; technicznych

---

<sup>1</sup> Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 1 października 2021 r., sygn. akt II OSK 3282/18, niepubl.

możliwości wykonywania działalności w zakresie wydobywania węglowodorów ze złóż; a przede wszystkim sposobu zamierzonego wydobycia i minimalnego stopnia wykorzystania zasobów złoża oraz przedsięwzięcia niezbędnego w zakresie racjonalnej gospodarki złożem. Pod tym kryje się cel wynikający z art. 125 ustawy o ochronie środowiska. Ponadto, zgodnie z art. 104 ust. 4 pkt 1 Prawa geologicznego i górniczego to plan miejscowy ma być gwarantem wykonywania działalności określonej w koncesji. To koncesja określa sposób racjonalnego wykorzystania złoża. W tym zakresie art. 95 ust. 1 ww. ustawy nie zawiera żadnego wyjątku. Plan miejscowy ma wyłącznie ujawnić istnienie takiego złoża celem jego ochrony. Ochrony tej nie można utożsamiać z możliwością decydowania przez organ uchwałodawczy gminy o sposobie racjonalnego wykorzystania złoża. To przepis art. 104 Prawa geologicznego i górniczego stanowią odrębne unormowanie w rozumieniu art. 15 ust. 2 pkt 7 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, na podstawie którego określa się sposób zagospodarowania terenów górniczych, z tymże obowiązkowo plan powinien m.in. zapewnić integrację wszelkich działań podejmowanych w granicach terenu górniczego w celu wykonywania działalności określonej w koncesji. Zatem tylko w reakcji na ustaloną w koncesji racjonalną gospodarkę złożem, w tym technikę wydobycia, plan miejscowy może odwoływać się do takiej „racjonalności”. Samodzielnie lub w oderwaniu od takich ustaleń organu koncesyjnego nie można tworzyć żadnych ograniczeń, w tym przez wykluczenie możliwości prowadzenia powierzchniowej eksploatacji kopaliny na podstawie art. 15 ust. 2 pkt 9 oraz art. 14 ust. 8 i art. 20 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Te bowiem przepisy przyznają kompetencję do określenia szczegółowych warunków zagospodarowania terenu, które to warunki powinny być zgodne z Prawem geologicznym i górnicznym. W odniesieniu do art. 15 ust. 2 pkt 9 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym normy zawarte w art. 104 ust. 4 i 5 Prawa geologicznego i górniczego stanowią doprecyzowanie tego w jaki sposób plan miejscowy powinien formułować postanowienia względem obszaru i terenu górniczego, a więc także w odniesieniu do celu ustawy jakim jest ochrona złoża kopaliny. Dlatego szczegółowe warunki zagospodarowania konkretnego terenu powinny uwzględniać istnienie złoża tak aby możliwa była jego eksploatacja także w przyszłości.<sup>2</sup>

W kontekście powyższego, zaznaczyć należy, że jakkolwiek w zaskarżonej uchwale znalazła się krótka wzmianka o istnieniu udokumentowanego złoża kruszywa naturalnego

---

<sup>2</sup> Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 1 października 2021 r., sygn. akt II OSK 3282/18, niepubl.

nr 18483 „[REDAKTOWANE]” oraz nr 7596 „[REDAKTOWANE]” (vide: §8 ust. 8 uchwały), to jednak brak jest odniesienia się do obecnych i przyszłych potrzeb eksploatacji i programu racjonalnego wykorzystania powierzchni ziemi. Możliwość eksploatacji złóż winna być przeanalizowana przez organ przyjmujący dokument planistyczny, czego w niniejszej sprawie zabrakło. Brak jakiegokolwiek zapisu dotyczącego możliwości zagospodarowania złoża, prowadzi do wniosku, iż celem działania organu uchwalającego miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, ochrona wartości środowiska, przyrody i krajobrazu oraz zasad kształtowania krajobrazu, lecz uniemożliwienie prowadzenia wydobycia złóż przez skarżących. Zauważyć należy, że w planie czy w uzasadnieniu uchwały nie umieszczono jakiegokolwiek informacji o prowadzonej przez właściciela działki, której plan dotyczy, działalności gospodarczej polegającej na wydobywaniu kopalin.

Istotnym także jest, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego został wywołany tylko dla tych konkretnych działek. Przyjęte w planie rozwiązania są dowolne i pozbawione merytorycznego uzasadnienia. Miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego winny uwzględniać wszelkie występujące uwarunkowania, w tym istniejące złoża kopalin. Natomiast wywoływanie planu tylko dla terenu kilku działek, na których udokumentowano złoża, ewidentnie służy uniemożliwieniu ich wydobycia, a tym samym prowadzenia przez skarżących działalności gospodarczej na w/w nieruchomościach.

Wskazać również należy, iż art. 1 ust. 2 pkt 6 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wymaga uwzględnienia w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego watorów ekonomicznych przestrzeni. Fakt ujawnienia złóż kopalin w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego znajdujących się na działkach skarżących, których to działek plan dotyczy, definiuje potencjał ekonomiczny tych nieruchomości, którego organ w ogóle nie uwzględnił. W odniesieniu do planu miejscowego stwierdzić należy, że przestrzeń, która podlega regulacji planu jest ściśle określona i ograniczona, co skutkuje, że powinna być analizowana zarówno w aspekcie planistycznym, jak i jej zagospodarowania, z zachowaniem reguł, które mają zastosowanie w mechanizmach ekonomicznych. Określony teren powinien być zawsze optymalnie wykorzystany na zamierzone cele. Jakkolwiek ustawodawca w powołanym przepisie nakazuje uwzględnienie również innych wartości, to żadnej z nich nie daje pierwszeństwa, nakazuje ich wszystkich uwzględnienia, poszukiwania pewnego kompromisu w konkretnej rozpoznawanej sprawie.

Zasada kształtowania polityki przestrzennej w oparciu o ład przestrzenny i zrównoważony rozwój nie może uzasadniać, wprowadzenie całkowitego zakazu wykorzystania znajdujących się na tych terenach złóż kopalin, przy jednoczesnym braku należytej oceny i wyważenia wymagań z art. 1 ust. 2 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.<sup>3</sup> Tymczasem Rada Miejska w Rogoźnie poprzestała na wprowadzeniu do planu miejscowego złóż kopalin i nie wskazała kierunków ich zagospodarowania, w szczególności tego, że obszary, na których się one znajdują, mają być przeznaczone na działalność wydobywczą. Brak jest również uwzględnienia obecnych i przyszłych potrzeb eksploatacji ujawnionych złóż kopalin. Wydobywanie kopalin ze złóż może nastąpić wyłącznie w miejscu naturalnego ich występowania, nierzadko pozostając w kolizji z wcześniejszym sposobem wykorzystania terenu, zwłaszcza z interesami podmiotów użytkujących położone tam lub w sąsiedztwie nieruchomości. Niemniej ujawnione złoża kopalin stają się tylko jednym z uwarunkowań zagospodarowania terenu, choć niewątpliwie bardzo istotnym, które należy wziąć pod uwagę podczas wyznaczania kierunków zagospodarowania, jakie będzie zmierzało do usunięcia lub przynajmniej złagodzenia kolizji, poprzez możliwe wyważenie tych sprzecznych interesów.<sup>4</sup>

Reasumując stwierdzić należy, że zaskarżona uchwała nie może się ostać. Skarżący słusznie podnoszą, że miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego został uchwalony w celu uniemożliwienia prowadzenia działalności wydobywczej przez skarżących, co jest niezgodne z istotą sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego. Co więcej, uchwalony plan nie uwzględnia walorów ekonomicznych – wpływów do budżetu, które niewątpliwie można by uzyskać z tytułu prowadzenia działalności wydobywczej, gdyby zmieniono przeznaczenie terenu i umożliwiono wydobywanie udokumentowanych złóż.

Z uwagi na powyższe wnoszę i wywodzę jak w *petitum*.

Sławomir Szczęsny  
adwokat

<sup>3</sup> Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 1 października 2021 r., sygn. akt II OŚK 3282/18, niepubl.

<sup>4</sup> Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 1 października 2021 r., sygn. akt II OŚK 3282/18, niepubl.

**Załączniki:**

- 1) pełnomocnictwo,
- 2) dowód uiszczenia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa,
- 3) opłata 300 zł
- 4) odpis skargi wraz z załącznikami.

Powszechna Kasa Oszczędności Bank Polski SA  
www.pkobp.pl • tel. 800 302 302 lub +48 (81) 535 60 60\*\*/\*\*

\* informacje są dostępne po poprawnym zalogowaniu w serwisie telefonicznym

\*\* opłata zgodna z taryfą operatora



strona 1/1  
115 112623.pdf

Bank Polski

właściciel: [REDACTED]

data wydruku: 2021-11-15 g.11:26

### Przelew z rachunku Szczegóły transakcji zleconej do realizacji

Powszechna Kasa Oszczędności  
Bank Polski SA • tel.  
800 302 302 lub +48 (81) 535 60 60



strona 1/1  
115 112623.pdf

Bank Polski

|                |  |
|----------------|--|
| Numer rachunku | 95 1020 4027 0000 1102 0430 4598   |
| Data waluty    | 2021-11-15   |
| Data operacji  | 2021-11-15   |
| Opis           | Rachunek odbiorcy:<br>17 1010 1469 0018 5022 3100 0000<br>Odbiorca:<br>WOJEWÓDZKI SĄD ADMINISTRACYJNY<br>Tytuł: OPŁATA OD SKARGI NA UCHWAŁĘ RADY MIEJSKIEJ W ROGOŹNIE NR<br>IIV/514/2021 Z DNIA 29WRZEŚNIA 2021 R. |
| Typ transakcji | Przelew z rachunku   |
| Kwota          | -300,00 PLN  |

# Sławomir Szczęsny

adwokat

Kancelaria Adwokacka - 61-757 Poznań, ul. Garbary 95/ B 88  
tel. (61) 851 99 24, (61) 853 04 67

---

## PEŁNOMOCNICTWO

Ustanawiam adwokata Sławomira Szczęsnego, Kancelaria Adwokacka w Poznaniu, ul. Garbary 95/ B 88, 61-757 Poznań, moim pełnomocnikiem do reprezentowania przed Sądami Administracyjnymi oraz organami administracji publicznej w sprawie:

dotyczącej skargi na uchwałę Rady Miejskiej w Poznaniu Nr. LV/614/2021 z 21.09.2021.

Pełnomocnictwo obejmuje wnoszenie pism, odwołań, skarg, skarg kasacyjnych. *pełną wyistkami instrukcją*

3  
}

*Milena [redacted]  
[redacted]*

Ul. Stanisława Żaryna 2A  
02-593 Warszawa  
www.bankmillennium.pl

**Potwierdzenie wykonania operacji**

|                                 |   |
|---------------------------------|---|
| <b>Dzienny numer transakcji</b> | 3   |
| <b>Data księgowania</b>         | 2021-11-18  |
| <b>Data waluty</b>              | 2021-11-18  |
| <b>Z rachunku</b>               | 55116022020000000215352715  |
| <b>Kwota zaksięgowana</b>       | -17,00 PLN  |
| <b>Nadawca</b>                  | KANCELARIA ADWOKACKA SŁAWOMIR SZCZĘ<br>SNY<br>UL GARBARY 95MB 88<br>61-757 POZNAŃ |
| <b>Na rachunek</b>              | 94102040270000160212620763  |
| <b>Nazwa Banku</b>              | PKOBP Oddział 1 w Poznaniu  |
| <b>Kwota transakcji</b>         | 17,00 PLN   |
| <b>Odbiorca</b>                 | Urząd Miasta Poznania<br>Plac Kolegiacki 17<br>61-841 Poznań                      |
| <b>Rodzaj operacji</b>          | PRZELEW DO INNEGO BANKU   |
| <b>Tytuł operacji</b>           | opłata skarbową od pełnomocnictwa   |

**Data wystawienia dokumentu:** 2021-11-18

Potwierdzenie wykonania operacji zostało wygenerowane elektronicznie i nie wymaga podpisu ani stempla. Dokument został sporządzony na podstawie art. 7 Ustawy Prawo Bankowe (Dz.U.Nr 140 z 1997 roku, poz. 939 z późniejszymi zmianami).

Bank Millennium S.A. z siedzibą w Warszawie, ul. Stanisława Żaryna 2A, 02-593 Warszawa, wpisany pod nr KRS 0000010186 do Rejestru Przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego, prowadzonego przez Sąd Rejonowy dla m.st. Warszawy, XIII Wydział Gospodarczy Krajowego Rejestru Sądowego, o numerze identyfikacji podatkowej (NIP) - 526-021-29-31 i kapitale zakładowym całkowicie wpłaconym w wysokości 1.213.116.777,00 złotych.